

[Himmelstrup.]

denne Bank kan blive en værdifuld Støtte for den Udvikling af Erhvervsforhold og Beskæftigelse, der er en Hovedopgave. Det kan absolut ikke godkendes, at denne Bank overgives den private Aktiespekulation paa ny.

Med disse Ord mener man i Virkeligheden dette, at Aktierne ikke skal bort fra Statens Eje. Jeg tror derfor, at man vil ikke kunne komme længere end det, der er opnaaet her, dette, at der nu skal sælges — men ogsaa kun skal sælges —, hvis ellers Tiden og Forholdene bliver saadan, at der kan opnaas en passende Pris for Aktierne; man tillægger fra Regeringspartierne Side det Forhold stor Betydning. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det, man fra konservativ Side har opnaaet med denne Del af Overenskomsten, betyder i Virkeligheden slet ingenting. Man vil ikke gaa videre ad den Vej, og det er da den anden Hovedgrund til, at vi fra vor Side ikke vil være med til at gennemføre det her foreliggende Lovforslag. Vi ser saaledes paa det, at naar Regeringen har Valuta-centralen, naar den har en meget stor Indflydelse paa Seddelbanken og dernæst den største Erhvervsbank fuldt og helt i sin Haand — og det vil den jo blive ved at have —, har den i Virkeligheden Nøglen, meget stærke Virkemidler til at gennemføre den økonomiske Politik, som man fra den Side gerne vil føre.

Jeg maa sige, at man maa undres over, at de Konservative er gaaet med til dette, at man i det Parti ikke har ønsket at fastholde den Linie, man oprindeligt var inde paa: dels, at den nye Bank i mindre Grad skulde være en Statsbank, end den nu vil blive, dels, at Landmandsbanken skulde overgaa til privat Eje. Det var jo de to Betingelser, man fra konservativ Side stillede under alle de Forhandlinger, der er gaaet forud for denne Sag. Der er da heller ingen Tvivl om, at man i omfattende konservative Kredse ser med megen Forbavelse paa den Overenskomst, der her er sluttet. Jeg skal minde om en Artikel, jeg har læst i et jysk konservativt Blad for nogle Dage siden, hvori det fremhæves, at her havde Det konservative Folkeparti igen forsømt en Lejlighed til at føre en sund borgerlig Politik. Det er jo i det hele taget, forekommer det mig, den Vanskæbne, som rammer Det konservative Parti, at det gode, de vil, det gør de ikke, og det onde, de ikke vil, det gør de! (*Korsgaard*: Hvor staar det?). Det staar hos Paulus. (*Christmas Møller*: Staar der det om de Konservative?). De

taler stadig om, at de vil bekæmpe den økonomiske Politik, Regeringspartierne fører, men der er alligevel ingen, der hjælper den nuværende Regering til de Magtmidler, hvormed den kan gennemføre denne Politik, i saa høj Grad som de Konservative har gjort. Det gjorde de i Fjor med Valuta-loven, det gjorde de atter i Efteraaret med Valutaloven og nu igen med det Lovforslag, vi her behandler.

Vi fra vor Side kan ikke gaa med til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag paa Grund af de Hovedbetragtninger, jeg her har anstillet: For det første Bankens Opbygning og Fordelingen af Indflydelsen, og for det andet Spørgsmaalet om Salget af Landmandsbankaktier.

Der er uden for Betænkningen stillet to Sæt af Ændringsforslag. Det ene er stillet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og gaar ud paa det samme som det Forslag til Lov om Danmarks Bank, som hans Parti har forelagt, og som var til første Behandling sammen med Regeringsforslaget og blev henvist til samme Udvalg. Principperne i Ændringsforslagene er ganske de samme som i det ærede Medlems Lovforslag og ogsaa Forsøget paa at afløse den officielle nuværende Guldmøntfod her i Landet med en legal Papirmøntfod. Under Sagens første Behandling advarede jeg stærkt herimod, for jeg tror, det vilde være at vove sig ud i et Eksperiment, som det ikke vil være klogt af os at beskæftige os med af den simple Grund, at hele Valutaspørgsmaalet engang vil finde sin endelige Løsning og Fastlæggelse ved en international Overenskomst, og fordi den internationale Valutastabilisering, som engang vil komme, efter min Overbevisning vil ske paa den gamle Guldbasis. Lige saa sikkert det er, at vi her i Danmark næppe vil kunne faa nogen nævneværdig Indflydelse paa selve Arten af denne kommende Valutastabilisering, lige saa sikkert er det efter min Opfattelse, at Danmark vil blive nødt til at gaa med til det Grundlag, der skabes udefra. Jeg anser det derfor for forkert nu at stille Forslag i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har gjort, ganske uanset de Principper og den Tankegang, som er nedlagt i hans Ændringsforslag. Tilsvarende Betragtninger kan i og for sig gøres gældende over for det Sæt Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Saa vidt man kan se, vil den Bank, der tænkes skabt gennem hans Ændringsforslag, blive en udpræget Statsbank og Rigsdagsbank, ogsaa derigennem, at alle Direktørerne skal ud-